TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. rugsėjo 15 d.*

Byloje C-140/04

dėl 2004 m. kovo 11 d. Antverpeno apeliacinio teismo (*Hof van beroep te Antwerpen*) (Belgija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. kovo 16 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą bylose tarp

United Antwerp Maritime Agencies NV

prieš

Belgische Staat,

ir

Seaport Terminals NV

prieš

Belgische Staat,

United Antwerp Maritime Agencies NV,

* Proceso kalba: olandų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas), E. Juhász ir M. Ilešič,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorė M. M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. balandžio 7 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

— *United Antwerp Maritime Agencies NV*, atstovaujamos advokato E. Gevers,

— *Seaport Terminals NV*, atstovaujamos advokatų P. Hoogmartens ir G. Huyghe,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos D. Haven,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos X. Lewis, padedamo advokato F. Tuytschaever,

susipažinęs su 2005 m. balandžio 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos Muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), 203 straipsnio 3 dalies ketvirtos įtraukos aiškinimu.

2 Šis klausimas kilo nagrinėjant bylą tarp *Belgische Staat la société de transport maritime United Antwerp Maritime Agencies NV* (toliau – *Unamar*) ir sandėliavimu užsiimančios bendrovės *Seaport Terminals NV*, vėliau tapusios *Katoen Natie Terminals NV* (toliau – *Seaport Terminals*) dėl skolos muitinei, atsiradusios importo muitais apmokestinamas prekes neteisėtai paėmus iš muitinės priežiūros.

Bendrijos teisės aktai

Muitinės kodeksas

3 Muitinės kodekso 37 straipsnyje nurodyta:

„1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos. Jos gali būti muitinės tikrinamos vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis.

2.2. Bet kuris asmuo, kuris prisiima atsakomybę už prekių gabenimą po to, kai jos buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją, inter alia, dėl prekių perkrovimo, tampa atsakingu už 1 dalyje nustatytos prievolės vykdymą. Jos lieka taip prižiūrimos tiek laiko, kiek atitinkamais atvejais reikia jų muitiniam statusui nustatyti <...>"

4 Šio kodekso 38 straipsnyje nustatyta:

„1. Asmuo, gabenantis į Bendriją prekes, įvežtas į Bendrijos muitų teritoriją, turi nedelsdamas, laikydamasis muitinės nustatyto maršruto ir vykdydamas jos nurodymus, jeigu jie duoti, šias prekes pristatyti:

a) į muitinės nustatytą muitinės įstaigą arba į bet kurią kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą

<...>"

5 Pagal šio kodekso 40 straipsnį:

„Prekės, kurios vadovaujantis 38 straipsnio 1 dalies a punktu pristatomos į muitinės įstaigą arba į kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą, turi būti pateiktos muitinei asmens, kuris jas įvežė į Bendrijos muitų teritoriją, arba atitinkamais atvejais asmens, prisiėmusio atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą."

6 Muitinės kodekso 43 straipsnis suformuluotas taip:

„Išskyrus 45 straipsnyje numatytus atvejus, prekės, pateiktos muitinei vadovaujantis 40 straipsniu, turi būti nurodytos bendrojoje deklaracijoje.

Bendroji deklaracija turi būti pateikiama tuojau pat po to, kai muitinei buvo pateiktos prekės. Tačiau muitinė gali nustatyti šios deklaracijos pateikimo laikotarpį, kuris neturi būti ilgesnis kaip pirma darbo diena, skaičiuojant nuo tos dienos, kada prekės pateikiamos muitinei."

7 Šio kodekso 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Bendrąją deklaraciją turi pateikti:

a) asmuo, įvežęs prekes į Bendrijos muitų teritoriją, arba bet kuris asmuo, prisiėmęs atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą, arba

b) asmuo, kurio vardu veikė šios dalies a punkte nurodyti asmenys."

8 Šio kodekso 46 straipsnio 1 dalis numato:

„Prekės turi būti iškraunamos iš jas gabenančių transporto priemonių arba perkraunamos į kitas transporto priemones tik muitinei leidus ir tik muitinės nustatytose arba patvirtintose vietose.

<...>"

9 Muitinės kodekso 50 straipsnyje nurodyta:

„Muitinei pateiktos prekės nuo jų pateikimo iki tol, kol joms įforminami muitinės sankcionuoti veiksmai, turi laikinai saugomų prekių statusą. Tokios prekės toliau vadinamos „laikinai saugomomis prekėmis."

10 Pagal šio kodekso 51 straipsnį:

„1. Laikinai saugomos prekės turi būti laikomos tik muitinės nustatytose vietose, laikantis šios institucijos nustatytų sąlygų.

2. Muitinė turi teisę reikalauti, kad prekes laikantis asmuo pateiktų garantiją, užtikrinančią, kad bus sumokėta bet kuri skola muitinei, galinti atsirasti pagal 203 arba 204 straipsnius."

11 Pagal to paties kodekso 53 straipsnio 2 dalį:

„Muitinė turi teisę prekes laikančio asmens rizika ir sąskaita nugabenti atitinkamas prekes į specialią muitinės prižiūrimą vietą ir laikyti ten tol, kol bus sureguliuota su tomis prekėmis susijusi padėtis."

12 Muitinės kodekso 203 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Importo skola muitinei atsiranda:

— neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes.

2. Skola muitinei atsiranda prekių paėmimo iš muitinės priežiūros momentu.

3. Skolininkais laikomi:

— asmuo, paėmęs prekes iš muitinės priežiūros,

— bet kurie asmenys, dalyvavę taip paimant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės paimamos iš muitinės priežiūros,

— bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros,

ir

— atitinkamais atvejais asmuo, turėjęs vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu arba su prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu."

Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93

13 Pagal 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1 ir OL L 268, 1994, p. 32 (ištaisymai), toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 183 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Bendroji deklaracija turi būti pasirašyta ją pateikiančio asmens.

2. Muitinė pasilieka jos įformintą bendrąją deklaraciją, kad būtų įmanoma patikrinti, ar joje nurodytoms prekėms per Kodekso 49 straipsnyje nustatytą laiką įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai."

14 Įgyvendinimo reglamento 184 straipsnyje nustatyta:

„1. Bendrojoje deklaracijoje nurodytos prekės, kurios laikomos neiškrautos iš jas atgabenusios transporto priemonės, kol joms neįforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, bet kuriuo metu muitinei pareikalavus nepakeisto pavidalo turi būti pateikiamos muitiniam tikrinimui asmens, nurodyto 183 straipsnio 1 dalyje, tol, kol aptariamoms prekėms paskiriami muitinės sankcionuoti veiksmai.

2. Bet kuris asmuo, laikantis numatomas toliau gabenti arba saugoti iškrautas iš jas atgabenusių transporto priemonių prekes, atsako, kad muitinei pareikalavus visos šios prekės nepakeisto pavidalo būtų pateiktos muitiniam tikrinimui."

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodyta, kad *Unamar* pateikė Antverpeno muitinės įstaigai cigarečių siuntos ne Bendrijos prekių bendrąją deklaraciją, kuri buvo patvirtinta 1996 m. birželio 9 dieną. Birželio 18 d. *Seaport Terminals* iškrovė konteinerį su nagrinėjama siunta iš laivo *M/S Cap Trafalgar*, kuriuo atitinkamos prekės atgabentos iš Paranagua (Brazilija) per Antverpeną. *Seaport Terminals*

pastatė minėtą konteinerį krantinėje, neįformindama jam jokio muitinės sankcionuoto veiksmo. 1996 m. birželio 19 d. konstatuota, kad išvakarėse konteineris buvo pavogtas ir todėl jo nebebuvo galima pateikti muitinės tarnyboms.

16 Iš to Belgijos muitų ir akcizų įstaiga padarė išvadą, kad nagrinėjamas konteineris į Europos Sąjungos muitų teritoriją buvo įvežtas neteisėtai ir kad dėl to atsirado importo skola muitinei.

17 Todėl minėta įstaiga nustatė reikalavimą sumokėti ir 1998 m. kovo 13 d. įteikė jį *Unamar* ir *Seaport Terminals*. Juo abiem įmonėms buvo nurodyta sumokėti 785 555,04 euro dydžio sumą ir susikaupusias palūkanas už importo muitus bei akcizus ir skolos administravimo išlaidas.

18 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą taip pat matyti, kad minėta įstaiga remiasi Muitinės kodekso 202 straipsnio 1 ir 3 dalimis bei 203 straipsniu, o *Seaport Terminals* – Įgyvendinimo reglamento 184 straipsnio 2 dalimi.

19 *Unamar* ir *Seaport Terminals* apskundė joms įteiktus reikalavimus. 2002 m. rugsėjo 9 d. Sprendimu Antverpeno pirmosios instancijos teismas (*Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen*) šiuos du skundus sujungė ir atmetė kaip nepagrįstus.

20 Dėl šio sprendimo *Unamar* ir *Seaport Terminals* 2002 m. spalio 14 d. ir 2003 m. sausio 9 d. pateikė apeliacijas Antverpeno apeliaciniam teismui (*Hof van beroep te Antwerpen*), kuris nusprendė sustabdyti bylą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar asmuo, kuris turi pateikti prekes muitinei (Reglamento <...> Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, toliau – CTC, 40 straipsnis), t. y. asmeniškai ar per atstovą pateikti bendrąją deklaraciją (CTC 44 straipsnio 2 dalis) ir ją pasirašyti (Reglamento <...> Nr. 2454/93, išdėstančio Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatas, toliau – CTW, 183 straipsnio 1 dalis), ir neiškraunant jų iš transporto priemonės, kuria prekės buvo įvežtos į Bendriją, iki muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimo pateikti prekes muitinės įstaigoms, laikytinas privalančiu vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu (CTC 203 straipsnio 3 dalies paskutinės įtraukos prasme)?

2. Ar asmuo, laikantis numatomas toliau gabenti arba saugoti iškrautas prekes, t. y. kuris pagal CTC 51 straipsnio 2 dalį ir 53 straipsnio 2 dalį gali būti vadinamas prekes laikančiu asmeniu ir todėl pagal CTW 184 straipsnio 2 dalį muitinės įstaigų reikalavimu privalantis pateikti visas šias prekes nepakeisto pavidalo muitiniam tikrinimui, laikytinas privalančiu vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu (CTC 203 straipsnio 3 dalies paskutinė įtrauka)?

3. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus yra teigiami, ar šiuose klausimuose nurodyti asmenys gali būti laikomi bendraisiais ir solidariaisiais skolos muitinei

skolininkais, jei jie yra skirtingi asmenys (šioje byloje atitinkamai jūrinio transporto įmonės atstovas, įvežęs prekes į Bendriją, ir sandėliavimo įmonė, kuri saugo prekes ir jas padeda į muitinės įstaigų nurodytą iškrovimo vietą ar krantinę)?

4. Jei atsakymas į trečiąjį klausimą yra teigiamas, ar pirmajame klausime nurodytas asmuo lieka skolininku iki momento, kai prekėms įforminami muitinės sankcionuoti veiksmai, neatsižvelgiant į tai, kad iškrovus prekes iš transporto priemonės, kuria jos įvežtos į Bendriją, prekės buvo saugomos arba padėtos į nurodytą vietą asmens, kuris nurodytas antrajame klausime?

5. Jei atsakymas į trečiąjį klausimą yra neigiamas, ar pirmajame klausime nurodytas asmuo lieka skolininku iki prekės perduodamos asmeniui, nurodytam antrajame klausime, ir ar pastarasis tampa skolininku nuo momento, kai šias prekes pradeda saugoti ir dėti į nurodytą vietą?

6. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, o į antrąjį klausimą – neigiamas, ar pirmajame klausime nurodytas asmuo laikytinas skolininku iki prekių perdavimo antrajame klausime nurodytam asmeniui, ar iki muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimo prekėms momento?“

Dėl prejudicinių klausimų

21 Šiais kartu nagrinėtinais klausimais nacionalinis teismas iš esmės klausia, ar Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka aiškintina taip, kad „asmeniu, turinčiu vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu", gali būti laikomas tiek asmuo, privalantis pateikti prekes muitiniam tikrinimui šio kodekso 40 straipsnio prasme, tiek asmuo, laikantis numatomas toliau gabenti arba saugoti iškrautas prekes. Jei atsakymas į šį klausimą yra teigiamas, prašymą pateikęs teismas klausia, ar minėti asmenys pagrindinei bylai analogiškomis aplinkybėmis gali būti laikomi solidariai atsakingais už skolos muitinei sumokėjimą.

22 Siekiant atsakyti į šiuos klausimus reikėtų išnagrinėti Muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento nuostatas dėl tvarkos, taikytinos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtoms prekėms, kurioms dar neįforminti muitinės sankcionuoti veiksmai.

23 Vadovaujantis Muitinės kodekso 38 straipsnio 1 dalies a punktu ir 2 dalimi, asmuo, gabenantis į Bendriją prekes, įvežtas į Bendrijos muitų teritoriją, arba asmuo, kuris prisiima atsakomybę už prekių gabenimą po minėto įvežimo, turi nedelsdamas šias prekes pristatyti į muitinės nustatytą muitinės įstaigą arba į bet kurią kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą. Pagal to paties kodekso 40 straipsnį prekės turi būti pateiktos muitinei tų pačių asmenų.

24 Pagal to paties kodekso 43 straipsnį prekės, pateiktos muitinei vadovaujantis 40 straipsniu, turi būti nurodytos bendrojoje deklaracijoje, kuri iš principo turi būti pateikta tuojau pat po to, kai muitinei buvo pateiktos prekės. Iš Muitinės kodekso 44 straipsnio 2 dalies a ir b punktų matyti, kad bendrąją deklaraciją turi pateikti asmuo, įvežęs prekes į Bendrijos muitų teritoriją, arba bet kuris asmuo, prisiėmęs atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą, arba asmuo, kurio vardu veikė pirmieji du asmenys.

25 Muitinės kodekso 50 straipsnyje nustatyta, kad muitinei pateiktos prekės nuo jų pateikimo iki tol, kol joms įforminami muitinės sankcionuoti veiksmai, turi laikinai saugomų prekių statusą.

26 To paties kodekso 46 straipsnio 1 dalis numato, kad prekės turi būti iškraunamos iš jas gabenančių transporto priemonių tik muitinei leidus ir tik muitinės nustatytose arba patvirtintose vietose.

27 Pagal Muitinės kodekso 51 straipsnio 2 dalį muitinė turi teisę reikalauti, kad prekes laikantis asmuo pateiktų garantiją, užtikrinančią, kad bus sumokėta bet kuri skola muitinei, galinti atsirasti pagal to paties kodekso 203 straipsnį.

28 Iš Muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalies matyti, kad skola muitinei atsiranda neteisėtai paėmus importo muitais apmokestinamas prekes iš muitinės priežiūros (žr., be kita ko, 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Honeywell Aerospace*, C-300/03, Rink. p. I-689, 18 punktą). Pagal Teisingumo Teismo praktiką paėmimas iš muitinės

priežiūros yra bet koks veiksmas ar neveikimas, kuris sutrukdo, kad ir tik trumpam, kompetentingai muitinei prieiti prie prekių, esančių muitinės priežiūroje, ir jas patikrinti, kaip numatyta Muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalyje (žr., be kita ko, pirmiau minėto sprendimo *Honeywell Aerospace* 19 punktą).

29 Tokiu atveju, vadovaujantis minėto kodekso 203 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka, už skolos muitinei sumokėjimą atsako keleto kategorijų asmenys, t. y. asmuo, paėmęs prekes, ir atitinkamu atveju „asmuo, turėjęs vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu".

30 Kaip Teisingumo Teismas yra nusprendęs, Bendrijos teisės aktų leidėjas po Kodekso įsigaliojimo siekė išsamiai nustatyti sąlygas, kuriomis asmuo yra laikomas skolininku muitinei (2004 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Spedition Ulustrans*, C-414/02, Rink. p. I-8633, 39 punktas ir 2005 m. kovo 3 d. Sprendimo *Papismedov ir kt.*, C-195/03, Rink. p. I-1667, 38 punktas).

31 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamos prekės buvo pateiktos kompetentingai muitinei ir nurodytos bendrojoje deklaracijoje iki muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimo ir dėl to įgijo laikinai saugomų prekių statusą. Be to, neginčijama, kad šios prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros dėl vagystės, įvykusios iškart po to, kai *Seaport Terminals* jas iškrovė iš laivo ir padėjo į krantinę.

32 Prašymą pateikęs teismas norėtų žinoti, ar tokiu atveju asmuo, kuris pateikė ginčijamas prekes muitinei Muitinės kodekso 40 straipsnio prasme, ir asmuo, kuris laiko numatomas toliau gabenti ar sandėliuoti iškrautas prekes, gali būti laikomi skolos muitinei skolininkais kaip asmenys, privalantys „vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu", Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies ketvirtos įtraukos prasme.

33 Kaip teisingai teigė *Unamar* ir Europos Bendrijų Komisija, laikinai saugomas prekes iškrovus iš jas atgabenusios transporto priemonės ir sandėliuojant iki muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimo, skolos muitinei skolininkas 203 straipsnio 3 dalies ketvirtos įtraukos prasme šių prekių neteisėto paėmimo iš muitinės priežiūros atveju yra prekes laikantis asmuo.

34 „Prievolių, susijusių su laikinuoju prekių saugojimu", minėtos nuostatos prasme atžvilgiu Įgyvendinimo reglamento 184 straipsnio 1 dalyje iš esmės nustatyta, kad šio reglamento 183 straipsnio 1 dalyje nurodytas, t. y. pasirašęs bendrąją deklaraciją, asmuo, muitinei pareikalavus bet kuriuo metu turi pateikti muitiniam tikrinimui Bendrojoje deklaracijoje nurodytas, iš jas atgabenusios transporto priemonės neiškrautas prekes. Atvirkščiai, pagal to paties straipsnio 2 dalį „bet kuris asmuo, laikantis numatomas toliau gabenti arba saugoti iškrautas iš jas atgabenusių transporto priemonių prekes, atsako" už šios pareigos įvykdymą.

35 Iš Įgyvendinimo reglamento 184 straipsnio formuluotės taip pat matyti, kad pagrindinis asmens, kuris turi pareigą pareikalavus bet kuriuo metu pateikti laikinai saugomas iškrautas prekes muitinei, nustatymo kriterijus yra prekių laikymas.

Laikytojas turi saugoti šias prekes ir pateikti jas pareikalavus bet kuriuo metu, jei bendrąją deklaraciją pasirašęs asmuo minėtų prekių fiziškai nebekontroliuoja.

36 Ši pareiga, remiantis prekių laikymo kriterijumi, yra skirta palengvinti muitinės įstaigų atliekamą Muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalyje numatytą laikinai saugomų prekių tikrinimą.

37 Šį aiškinimą patvirtina minėto kodekso 51 straipsnio 2 dalis, kurioje numatyta, kad muitinės įstaiga turi teisę reikalauti, kad prekes „laikantis" asmuo pateiktų garantiją, užtikrinančią, kad bus sumokėta bet kuri skola muitinei, galinti atsirasti pagal to paties kodekso 203 straipsnį.

38 Pareiga per pagal Muitinės kodekso 49 straipsnį nustatytą terminą laikinai saugomoms prekėms įforminti muitinės sankcionuotus veiksmus, kurią atitinkamu atveju turi deklarantas, nesusijusi su šio kodekso 203 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka, kuria nustatomos pareigos, susijusios tik su prekių „buvimu" laikinai saugomomis.

39 Iš to darytina išvada, kad po nagrinėjamų prekių iškrovimo „asmuo, turintis vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu", Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies ketvirtosios įtraukos prasme yra šias prekes laikantis asmuo.

40 Muitinės kodekso 213 straipsnis, nustatantis, kad jeigu vieną skolą muitinei privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą, šiuo atveju nekeičia minėto aiškinimo, nes tokioje situacijoje kaip pagrindinėje byloje bendrąją deklaraciją pasirašęs asmuo, kitaip nei iškrautas prekes laikantis asmuo, nebeturi jų pateikti muitinei pareikalavus bet kuriuo metu.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka aiškintina taip, kad „asmuo, turintis vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu", yra asmuo, laikantis numatomas toliau gabenti arba saugoti iškrautas prekes.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 203 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka aiškintina taip, kad „asmuo, turintis vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu“, yra asmuo, laikantis numatomas toliau gabenti arba saugoti iškrautas prekes.

Parašai.